

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 176. — ŠTEV. 176.

NEW YORK, TUESDAY, JULY 30, 1935. — TOREK, 30. JULIJA 1935.

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

NOV SPOPAD V ABESINIJ: 40 ITALIJANOV MRTVIH

**PAPEŽ PIJ JE JAVNO PRIZNAL.
DA JE VOJNA MED ABESINIJ
IN ITALIJO NEIZOGIBNA**

Abesinija je odgovorila na zadnjo italijansko noto. Na meji Eritreje je napetost največja. — Italijani se bodo posluževali najmodernejšega orožja. Abesinija je odgovorila na zadnjo italijansko noto. — Abesinci bodo dobili svojega svetnika.

ADDIS ABABA, Abesinija, 29. julija. — Na severozapadnem delu Abesinije je prišlo do spopada med Italijani in Abesinci in italijanski oddelek je bil premagan. Italijanski vojaki so prišli na ozemlje, katero smatra abesinski poveljnik za abesinsko zemljo. Italijani so se vtaborili ob neki reki. Abesinci so vodo obrnili v drugo stran, vsled česar so bili Italijani prisiljeni umakniti se ponoči.

Abesinci so Italijane v temi napadli. Ubitih je bilo 40 Italijanov in 20 Abesincev, predno so Italijani s tovornimi avtomobili odpeljali svoje tovarise.

Abesinci pošiljajo svojo vojsko proti meji Eritreje, kjer je napetost največja. Tej vojski poveljuje governor iz Kulo, Dedjamač Abta Mikael, ki jaha mulo, ki je okrašena z zlatom in srebrom, sam pa nosi z zlatom okovano sulico. Vsi vojaki imajo puške, toda so starejšega izdelka.

ZENEVA, Švica, 29. julija. — Abesinija je odgovorila na zadnji italijanski predlog za pogajanja, toda odgovora ni naslovila na italijansko vlado, temveč na Ligo narodov.

V svojem odgovoru pravi abesinska vlada, da mora Liga narodov poravnati spor, ne pa sporni stranki.

Ker je abesinska vlada odgovorila, je sedaj upanje, da bo Italija vdeležena na seji Liginega sveta.

Abesinska vlada je odločno odklonila italijanski predlog, da bi komisija za poravnavo abesinsko-italijanskega spora razpravljala samo o obmejnih spopadih, temveč zahteva, da tudi uredi mejo.

Abesinski zunanji minister Bellaten Gueta Herouy je celo vprašanje vzel iz rok komisije ter ga dal v roke svetu Lige narodov ter je obenem naznanil, da bo Abesinija sprejela odločitev Liginega sveta.

Abesinija zahteva, da je potrebno, da Ligin svet najprej odloči, ako je Ulaual abesinsko ali italijansko mesto.

RIM, Italija, 29. julija. — Ako pride do vojne med Abesinijo in Italije, se bodo Italijani proti Abesincem posluževali strupeni plin, ognja, tankov, ki bodo iz sebe bruhali ogenj, naglih bombnih aeroplanov in drugega najmodernejšega orožja. V obeh italijanskih kolonijah je zbrana italijanska vojska, ki je opremljena z najmodernejšim orožjem, kakoršnega Afrika še ni videla.

Posebno veliko tankov, ki iz sebe spuščajo ogenj, je bilo poslanih v Afriko. Mesto strojnih pušk mole iz tankov cevi, iz katerih šviga ogenj na razdaljo 150 čevljev. Tudi infanterija nosi na hrbtu majhne tanke s cevmi, iz katerih šviga plamen na razdaljo 70 čevljev.

Italijani imajo tudi kemikalije, katere potredujejo po tleh. Kdorkoli stopi na to tvarino, mu čevlji namah zgore. Abesinski vojaki pa so večinoma bos.

STOCKHOLM, Švedska, 29. julija. — Zunanji minister Rickard Sandler je naznanil, da bo Švedska dovolila pošiljanje vojnega materijala v Abesinijo.

VATIKAN, 29. julija. — Papež Pij XI. je uradno priznal, da preti vojna med Italijo in Abesinijo. Tozadevno izjavo je podal v kongresionalni

Kapitalist za višje plače in krajši delovni čas

GREEN POZIVA NA BOJKOT PROTI NEMCEM

Green skuša naščuvati Strica Sama na Hitlerja. — Delavski voditelj ostro napada Hitlerja.

Washington, D. C., 29. julija. — Predsednik American Federation of Labor William Green je v javni izjavi pozival zvezno vlado, da stori primerne korake proti Hitlerjevi vladi v Nemčiji, da napravi konec brutalnemu postopanju z delavskim razredom.

— V imenu A. F. L., — je rekel Green, — ponavljam protest proti zadnjemu postopanju Hitlerjeve vlade. Vlade civiliziranih držav proti odredbam takega tirana, kot je Hitler, ne bi smele biti brezbržne, ker v brutalnosti in v hudicevem preganjanju prekaša mogočnejše že davno preteklih paganskih časov.

— Čas je, da je Nemčija bojkotirana; toda naj je ne bojkotirajo samo delavci in njihovi prijatelji, temveč ves narod Združenih držav.

— Po mojem mnenju je v luči zgodovinskih dogodkov tudi prišla ura, v kateri mora naša vlada storiti primerne korake, ki odgovarjajo zahtevam položaja in ki imajo za svoj cilj vstaviti brutalno in nečloveško postopanje, ki ga mora delavsko ljudstvo trpeti in ga mora židje in katoličani prenašati.

— Delavstvo Združenih držav bo s primernimi ukrepi dalo izraz svojega ogorčenja nad tiransko in nečloveško politiko, ki jo vodi Hitler in njegova vlada v Nemčiji.

BOJKOT PROTI PAJKOM

Bristow, Okla., 28. julija. — Tukaj se je ustanovila družba, ki je napovedala boj pajkom, posebno pa strupenemu pajku, ki je znan pod imenom "črna vdova." Pik tega pajka je včasih smrtonosen. Za živo ali mrtvo "črno vdovo" plača družba 25 centov nagrade.

HOLANDSKA JE BREZ MINISTRSTVA

Haag, Holandska, 28. julija. — Kraljica Vilhelmina se posvetoje z vodilnimi državniki glede sestave novega ministrstva. Za mesto ministrskega predsednika prideta vpogtev Jonkheer de Geer in Hendryk Colijn.

dvorani pred misjonarsko kongregacijo ob priliki razglasenja za svetnika prvega koptskega apostolskega vikarja Juistino de Jacobis.

"Temni oblaki se zbirajo na nebu med Italijo in Abesinijo," je rekel papež.

Značilno je, da je bil de Jacobis razglašen za svetnika ob času, ko sta Abesinija in Italija na pragu vojne.

TOM MOONEY JE MUČENIK DEL. GIBANJA

Veliko zborovanje ob 19. obletnici Mooneyjevega zapora. — Resolucija zahteva njegov izpust.

San Francisco, Cal., 29. julija. — Ob priliki dneva, ko je bil Tom Mooney pred 19 leti poslan v ječo, se je v Civic Auditorium zbralo 10.000 ljudi in so glasno odobrvali govor voditelja pristaniških delavcev v San Francisco Harryja Bridges, ki je označil Mooneya kot mučenika delavskega gibanja in je trdil, da je bil Mooney zaradi bombnega napada na parado obsojen na podlagi krivega pričevanja.

Bridges je rekel, da se še dandanes vedno dogaja, da so delavski voditelji po krivem vrženi v ječe. Kot vzgled je navedel osem mornarjev, ki so ravno sedaj zagovarjajo v Modesto, Cal., zaradi obdolžbe, da so nameravali bombni atentat na Standard Oil Company. Povsod skušajo delodajalec in veliki industriji zatreti delavsko gibanje. Pomoč proti temu je samo ustanovitev močne delavske stranke, ki bo vzela kontrolo dežele iz rok podjetnikov.

Mooney je sicer še vedno sedel v ječi v San Quintinu, toda je po govorečem filmu govoril zborovalcem.

Prebranih je bilo veliko številno brzojav, ki zahtevajo takojšnjo Mooneyjevo izpustitev. Med drugimi so poslali brzojavke governor države Minnesota Floyd Olson, pisatelj Theodore Dreiser, senator Gerald P. Nye, bivši newyorški župan James J. Walker in drugi.

MILJONI BREZ STREHE VSLED POVODNJI

Nanking, Kitajska, 29. julija. — Prva uradna cenitev opustošenja povodnji Jangce reke je objavil ravnatelj vladnega pomožnega odbora Hsu Šja-jing, ki pravi, da je 2.000.000 ljudi brez strehe in da je povodenj napravila škode do \$190.000.000.

Hsu je skonečal nadzorovalno potovanje in pravi, da je poplavljenih 38.000 kvadratnih milj zemlje. Ne omenja pa, koliko ljudi je utonilo.

V koncentracijskih taboriščih se nahaja okoli 5.000.000 ljudi. Bati se je nemirov, ako naglo ne pride dodatna pomoč.

JUGOSLAVIJA JE IZGNALA PREISKOVALCE

Odbor je prišel v Jugoslavijo preiskovat položaj političnih ujetnikov. Dr. Artukoviča je Francija izročila Jugoslavijski.

Beograd, Jugoslavija, 29. julija. — Na odredbo notranjega ministrstva so bili iz Jugoslavije izgnani belgijski, francoski in kanadski člani komisije, ki je prišla v Jugoslavijo, da preiskuje razmere v jugoslovanskih ječah.

Komisija je preiskovala postopanje jugoslovanskih oblasti s političnimi jetniki s posebnim ozirom na dr. Nikolo Artukoviča, ki ga je Francija izročila Jugoslavijski, ker je osumljen, da je bil v zvezi z umorom kralja Aleksandra.

V tej komisiji so bili: časnikar iz Bruslja Gaston Charron in odvetnik dr. Bables iz Bruslja; francoski uradnik Andre Warmser in tajnik na Sorboni v Parizu Francois Perran ter kanadska državljana I. Križič in Simon Orsič.

Kot vzrok za izgon je navedla jugoslovanska vlada, da njihovo poročilo o razmerah v jugoslovanskih ječah ne bi bilo v soglasju s postavo gostoljublja.

PREDSEDNIK POD VPLIVOM ANGLIJE?

Kongresnik Tinkham dolži Roosevelta, da je pod vplivom Anglije. Vlada mora oznaniti nevtralnost v evropski vojni.

Washington, D. C., 29. julija. — Republikanski kongresnik Tinkham iz Massachusetts je v svoji izjavi ostro napadel predsednika Roosevelta in njegov zunanji urad. Tinkham pravi, da je predsednik pod vplivom angleškega zunanjega ministrstva in se vsled tega protivi postavi, ki ima namen razglasiti nevtralnost Združenih držav z ozirom na bodočo evropsko vojno, ki se že kaže na obzorju.

Poljska zbornica je nedavno sprejela postavbo, po kateri je prepovedano zalagati kako državo, ki se nahaja v vojni, z orožjem, razum, če so tudi Združene države zapletene v vojno. In proti tej postavi je predsednik potom državnega departamenta nastopil, ker londonski zunanji urad noče ničesar slišati o taki postavi, ker bi bilo Angliji nemogoče napraviti iz Združenih držav arzenal, kakor je bilo v letih 1914 do 1918.

Da stoji predsednik pod vpli-

SKRAJNI ČAS, DA INDUSTRIJA DOPRINESE SVOJE ŽRTVE

Znani ameriški kapitalist in veleindustrialec Robert Wood Johnson iz New Brunswicka, N. J., je nekakšna bela vrana med svojimi tovariši. Včeraj je podal izjavo, s katero je vse, posebno pa kapitaliste, silno presenetil. Po njegovem mnenju je mogoče edinole s pomočjo višjih plač in skrajšanja delovnega časa zmanjšati število nezaposlenih.

— NRA — je rekel Johnson — je bilo velikansko podjetje v pravi smeri. Porazena je bila pa samo zato, ker ni šla dovolj daleč. Štirideseturni delovni teden ter minimalna plača — 35 centov na uro — nista zadostovala za doseg cilja. Industrija je v svoji kratkovidnosti dobila načine in sredstva, da je uničila vse poskuse za izboljšanje razmer.

— Takoj po razsulu NRA so začeli industrijaletci uvajati daljši delovni čas. Posledica tega je bila, da je veliko število nezaposlenih izgubilo delo.

— Velike, javne gradnje, ki jih ima vlada v programu, bodo nudile le začasno odpomoč.

— Za podporo nezaposlenih je treba vsako leto odšteti štiri tisoč milijonov dolarjev. Vsega tega bi ne bilo treba, če bi tovarnarji delovni čas znatno skrajšali in svojim delavcem povišali plače. V začetku bi imeli navidezno izgubo, ki bi bila pa pozneje nadomeščena z velikimi dobički.

BIVŠI RUSKI GENERAL UMRL

Abbotsford, B. C., 28. julija. — Tukaj je umrl v starosti 63 let bivši ruski general Andrej Mitrozanov. Sem se je preselil z svojo ženo in taščo pred enajstimi leti.

KOLONISTI SE VRAČAJO IZ ALASKE

Anchorage, Alaska, 29. julija. — Kolonisti, ki so bili poslani z osrednjega zapada v dolino Matanuska v Alaski, da si postavijo nove domove, se žele vrniti v Združene države, ako bi imeli dovolj denarja za prevoz.

S parnikom North Star se je že pripeljalo mnogo kolonistov, ki pravijo, da so njihovi zastali tovariši v Matanuska dolini poslali na vlado prošnjo, da jih prepelje v Združene države.

vom angleške zunanje politike je dokaz predsednikova izjava glede italijansko-abesinskega spora. Svojo tozadevno izjavo je podal Roosevelt po razgovoru z angleškim poslanikom.

Tinkham je tudi dalje rekel, da je na prigovarjanje angleškega poslanika spomladl Roosevelt skrbel za to, da senatni odbor za preiskavo municije ni preiskoval vojne trgovine angleške vlade z Morganovo banko in Guaranty Trust Company.

POLITIČNE ZMEŠNJAVE V MEHIKI

Pri governerskih volitvah je bila stranka bivšega predsednika porazena. — Lastra je pobegnil v Argentino.

Mexico, Mehika, 29. julija. — Po poteku sedanjih governerskih volitev v državi Nuevo Leon je mogoče sklepati, da se bo še tretja država otresla vpliva bivšega predsednika generala Plutarea Elias Callesa.

Takoj spočetka je dobival general Fortunato Fuazna mnogo več glasov kot pa njegov nasprotnik Elias Calles. Vojaštvo patrolira po ulicah v Monterrey in drugih mestih ter straži volilne škrinje in vzdržuje red.

Oba kandidata sta se v svojih govorih med seboj ljuto napadala in sta bila pod stalnim varstvom policije ali vojaštva. Vendar pa med volitvami ni prišlo do resnih nemirov.

V treh drugih državah pa se nemiri nadaljujejo. Iz Villa Hermosa v državi Tabasco, kjer je v zadnjih nemirih izgubilo življenje več dijakov, so prišla v glavno mesto poročila, da je odstavljeni governor države Tabasco Manuel Lastra s zasebnim aeroplanom svojega prijatelja, bivšega poljedeljskega ministra in diktatorja države Tabasco Tomas Garrido Canabal pobegnil iz dežele. Napotil se je preko Porto Rico v Argentino, da se umakne obtožbi zaradi sovdeležbe pri dijaških nemirih v Villa Hermosa.

Iz vseh krajev dežele prihajajo poročila o preteči generalni stavki. Posebno velika nevolja vlada med delavci v Baja California proti strogim odredbam governorja Augustino Olachea.

V državi Chihuahua nameravajo kmetje vložiti pritožbo proti governorju Rodrigo Quevedo, ker oddaja vladne službe svojim prijateljem in tudi drugače zlorablja svojo službo kot governor.

ANGLIJA BO ZGRADILA 130 BOJNIH LADIJ

London, Anglija, 28. julija. — V prihodnjih sedmih letih bo zgradila Anglija 130 novih bojnih ladij, ki bodo veljale sedemsto petdeset milijonov dolarjev.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For one year in Advance	For New York for one year	\$7.00
Canada	For one year	\$8.50
For one year	For one year	\$7.00
For one year	For one year	\$1.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" is published every day except Sundays and Holidays.

Double the price of the paper in case of non-delivery. Denar naj se blagovodi pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališče naznanijo, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3575

SVARILO MUSSOLINIJU

Se predno je začel Mussolini svojo veliko pustolovščino proti Abesiniji, se predno so bili oddani prvi strelji, so že mednarodne borze, ki jim diktirata New York in London, izrekle svojo uničujočo sodbo: — Italijanske državne finance bo vzel vrag, pa naj Italija zmaga, ali naj je poražena.

To ni nikaka prazna pretnja. Bankirji, vložniki in spekulanti vdejavajo svoje grožnje ter viharo likvidirajo svojo italijansko imovino.

Posledica tega je, da se je vrednost italijanskih bondov v par mesecih znižala za polovico in da lira neprestano pada.

Za vojno je treba predvsem treh stvari: denarja, hranarja in še enkrat denarja.

V današnjih modernih časih ni nobenih vojnih pustolovščin, ki bi se izplačale.

Dobičakosnih vojn je bilo konec, ko so začeli odločevati stroji, ne pa vojaki. Moderni stroji stanejo ogromno denarja, dočim je bila človeška kri silno poceni.

Združene države bi v tej vojni ne mogle dosti kaj služiti, kajti ameriška vojna bi za slučaj sovražnosti kaj hitro prepovedala prevelik izvoz jekla in bakra v Italijo, poleg tega pa Italija nima sredstev, da bi plačala cash.

Na kredit Amerikanci ne bodo dali dosti, kajti zadnja vojna jih je tudi nekaj naučila.

Na tista bogastva, ki jih hoče Mussolini pograbit v Abesiniji, se nihče ne more in noče zanašati.

Mussolini se spušča v vojno v zelo neugodnih okoliščinah.

Ko je Nemčija stopila v svetovno vojno, je imela denarja in zlata v izobilju, dočim se Mussolini že pred pričetkom vojne nahaja v resnih finančnih težkočah.

Vseh tujezemskih vrednostnih papirjev, kar so jih imeli Italijani, se je polastila vlada; polasča se vsega denarja, ki ga klope Italijani za eksportirano blago, in Italijanski banki ni več treba imeti štiridesetodstotnega zlatnega kritja za svoje bankovce; cene življenskim potrebščinam naraščajo, delavec pa od dne do dne manj zasluži.

Takšna je torej slika današnje Italije. Slika današnje Italije, ko se vojna niti začela ni.

Italija na robu bankrota.

Če se Evropa ne bo vmešavala, bo Mussolini samega sebe premagal, predno bodo imeli Abesinci priliko, da ga premagajo.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vse naše dolgoletne skušnje vam samoremo dati najboljša poizkušnja in tudi vse potrebno preskrbiti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vse pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in samostojno vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Tragična smrt zagrebškega inženjerja.

V Linzu se je smrtno ponesrečil zagrebški mestni inženjer Branko Eixner. Z ženo se je peljal na motorciku, ki se mu je na ostrem ovinku, nekaj kilometrov pred mestom, prevrnil. Eixner je udaril tako močno z glavo ob tla, da mu je počila lobanja in je bil takoj mrtev. Njegova žena je pa odnesla samo lažje poškodbe. Pokojni je bil sin edine matere, rojene Šverljuga.

V smrt zaradi bolezni.

V Zagrebu si je te dni končal življenje zasebni uradnik Stjepan Casty. V svoji sobi se je ustrelil v glavo, da je obležal na mestu mrtev. V smrt je šel zaradi težke bolezni.

Zemlja zasula pet delavcev.

Pri gradnji mostu v Srbobranu je zemlja zasula pet delavcev. Nesrečnim tovarišem so takoj prihiteli na pomoč drugi delavci, ki so štiri delavce v zadnjem hipu rešili, peti, 19letni Matija Katrajn, je bil pa že mrtev.

Beograjski milijonar brez sledu izginit.

Bivši blagajnik beograjskega Narodnega gledališča Ilija Petrovič, zelo premožen mož, se je odpeljal v četrtek popoldne iz kopališča Dubrovnik s čolnom po Donavi in se ni več vrnil. Njegov čoln so našli blizu Pančeva ob bregu, v njem pa Petrovičev suknjič, klobuk in ključice. Ni še znano ali gre za nesrečo ali za zločin.

Samomor mladega dnevnika.

V Osijeku se je obesil te dni Ferdo Munk, dnevničar agrarnega urada, star 24 let. Našli so ga šele par dni pozneje na podstrešju. Imel je trden sklep končati si življenje in zato si je zvezal roke na hrbtu, potem je pa stopil na pručico in vtaknil glavo v zanjko. V smrt je šel najbrž zaradi težke živčne bolezni. Nedavno je skočil njegov oče pod vlak zaradi težkih gmotnih razmer.

V spanju se mu je ovil gad okrog vratu.

Težak Peter Milojevič iz vasi Željina blizu Ključa je grabil seno na travniku. Opoldne, ko je solnce hudo pripekalo, je legel v senco in zaspal. Kar je začutil okrog vratu nekaj hladnega. Planil je pokonci in opazil, da mu moli izza srajce kačji rep. V spanju se mu je bil ovil velik gad trikrat okrog vratu, glavo pa je držal v njegovih skuštranih laseh. Milojevič je zdiral ves iz sebe po travniku ter se zaletel z glavo v drevo, da je ves okrvavljen padel. Ko je prišel k sebi in se prijel za vrat, je opazil, da gada ni več. K sreči ga gad ni pčil.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH-SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Narodno pošti —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

V časi vzemi svojo dobro staro lončeno posodo za fižol ter speči v njej debelo kokoš. Da boš zajamčila izvrstno kosilo, postreži s tem svojvrstnim pivom . . .

JACOB RUPPERT'S BEER

"MELLOW WITH AGE"

Aljehinov brat ubit.

Mlađji brat šahovskega mojstra Aljehina, ing. Boris Aljehin, je bil ubit med prepirom v Lazarevcu. V kantini lazarevskega rudnika je spri Aljehin z rudarjem Dragotinom Ilvanovičem in ga udaril z rud-

niško svetilko, da se je nezvesten zgrudil. Aljehina so potem odvedli domov, ker je bil pijan. Doma je takoj trdno zaspal. Ta čas je pa prišel k sebi Ilvanovič, ki je takoj odšel v Aljehinovo stanovanje in ubil spečega inženjerja s kladivom. Ubijalec so aretirali.

PATENTI PROTI VROČINI

Da so se izumitelji v vseh časih postavljali tudi na čelo borbe proti poletni vročini, je samo ob sebi umljivo. Pri tem so imeli nerédno tako kuriozne ideje, kakor da so same nastale pri 90 stop. v senci. Zadoluje, da vržemo bežen pogled v patentne spiske iz novejšega časa.

Tako je na pr. neki možak l. 1878. obdaril človeštvo z ventilacijsko pripravo, ki si jo nataknil lahko na klobuk. Majhen propeler ob kraju ti je pihal prijeten hlad v tilnik — če si pritiskal na gumasto žogo v svojem žepu, ki je bila s cevjo zvezana z ventilatorikom. Nu, kakor neštokrat, se je človeštvo tudi tokrat izkazalo nevarnežnega svojemu dobrotniku, kajti statistika nam ve povedati, da je od 5000 priprav te vrste, ki ti je ostalo na ta način vedno vlažno in hladno, nevarnost sončarice je bila izključena — vsaj po izumiteljevem mnenju. Kar se tiče nevarnežnega človeštva, pa tudi s tem izumom ni eksperimentiralo.

Neki drugi možakar je izumil "čepico zoper sončarico." pokrivalo s kovinskim vložkom, v katerega si dal koščke ledu. Teme ti je ostalo na ta način vedno vlažno in hladno, nevarnost sončarice je bila izključena — vsaj po izumiteljevem mnenju. Kar se tiče nevarnežnega človeštva, pa tudi s tem izumom ni eksperimentiralo.

Nekdo je zgradil dovolj univerzalen ležalnik, ki si ga lahko uporabil tudi za zatiranje poletne vročine. Spodnji del tega ležalnika, ki je imel na zunanaj podoben današnjih conchev, je bil nekakšna kovinska kad, ki si jo lahko napolnil z vodo in jo uporabil kot kopalno kad. Dvignil si samo žimnico. Za nameček se je dala voda v kad, če segreje, da ti je po potrebi rabila tudi za toplo ali parno kopel. Stvar se ni obnesla.

Neki bistroumnik je hotel pomagati revežem, ki se poleti potijo v zatohlih pisarniških prostorih. Sestavil jim je nekakšen paravent, ki se je dal v vmesnem prostoru med dvema stenama napolniti z ledom in je potem hladil od treh strani reveža pri pisalni mizi. Nu, malo jih je bilo, ki so se okoristili s to iznajdbo. Prav tako malo kakor tistih, ki bi nosili "hladil-

Peter Zgaga

PRIJATELJSTVO

Nekateri ljudje imajo tako navado, da ne morejo odreci.

Naprimer slavni ruski pisatelj Maksim Gorki, ki je potoval z nekim vagabundom iz Petrograda v Odeso ter je delal in garal zanj, nazadnje ga je pa možak v Odesi enostavno pustil na cedilu.

To dogodivščino je Gorki krasno opisal v črtici "Moj sopotnik".

O tem ne bom razpravljaj v

KRALJICA KAČ

Kitty Simonsova bi lahko nazvali "kraljico kač", ker zelo dobro pozna vse kače. Ona je žena ravnateljke državnih kačjih farm v Južni Afriki in na potovanju po Evropi je prispela te dni v London, kjer je takoj postala najpopularnejša tujka. Park kač je zanimivo podjetje, največje te vrste na svetu. Simonsova je asistentka svojega moža, ki zna ravnanje s strupenimi kačami kakor malokdo. Angleškim novinarjem je pravila da je živele pred 18 leti, ko se je omožila, v Natalu, kjer je v okolici največ strupenih kač v Afriki. Ze takrat se jih ni bala in že kot dekle se je zanimala za kačji strup. Takrat je bila njuna kačja farma še zelo skromna, zdaj pa šteje že nad 500 strupenih kač.

Simons ima zbrane strupene kače vseh vrst od najmanjših do največjih in vedno dobiva nove. Sveda je razumljivo, da se Simonsova povsod, kamor pride, zanima najprej za kače. Pred prihodom v London je bila na Ceylonu, kjer je opazovala znane zagovarjalce kač. Po njenem mnenju se pa strupena kača ne da zagovarjati. Ljudje, ki trdijo, da imajo nad kačjim strupom oblast, so v resnici sleparji, ki izdajo kači strupen zob, da se potem lahko igrajo z njo. Največje sovražnice strupenih kač so podgane.

več bi bilo na dolgo razkladati, da je tudi to strašno orožje proti vročini, kakor na tisoče drugih, zapadlo zasluženemu pozabljenju.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 2.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 24.40	Lir 300
\$ 11.75	Din. 500	\$ 38.20	Lir 500
\$ 22.50	Din. 1000	\$ 76.40	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 152.80	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM

Za izplačilo \$ 5.00	more ali manj	za \$ 5.75
\$ 10.00	"	\$ 10.95
\$ 15.00	"	\$ 15.95
\$ 20.00	"	\$ 20.95
\$ 25.00	"	\$ 25.95
\$ 30.00	"	\$ 30.95

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Največji znesek izvršujemo po Cable Letter na prištevilce \$1.00.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

tež koloni, pač pa o nečem drugem slučaj, ki dokazuje neizmerno prijateljstvo in ugodnost na eni strani, na drugi pa vneboupijočo nesramnost.

Nekje v Pennsylvaniji sta živela dva rojaka, prijatelja iz mladih nog in let.

Starejši, Andrej mu je bilo ime, se je poročil z lepim mladim dekletom, mlađši, John, je bil pa samec in je užival sladkosti samskega stanu.

Prijateljstvo med Johnom in Andrejem je bilo neskaljeno. Andrej je bil nekak Johnov učitelj in voditelj, katerega je slednji včasih ubogal, včas pa ne. Prej sta stanovala v eni sobi, po poroki je bilo pa trenajeti večje stanovanje.

Ze pred poroko je rekel Andrej svoji mladi nevesti: — Le pod tem pogojem te vzamem, da bo tudi John stanoval pri nama.

Ona je malo pomislila, in ker je Johna poznala, je bila zadovoljna.

Andrej je Johnu ustrezal, kjerkoli mu je mogel. Delo je iskal zanj, denar mu je posojal ter je bil kot upnik jako popustljiv in obziren.

John se je pa kmalu popolnoma izpremenil.

Enkrat ni bil zadovoljen s hrano.

Andrej je ukazal ženi, naj mu kaj drugega skuha.

Drugič zopet mu stanovanje ni bilo povšeči.

Takoj prvega dne v mesecu so se selili.

Johnove zahteve so bile vedno večje, Andrej je vse potrpel.

Ker je rekel, ga je strah hoditi zvečer na izprehod, je Andrej dovolil, da ga je njegova žena spremljala.

Andrej je hotel že parkrat vzrožiti, pa je vselej zatrli jezo v sebi. John je bil vedno doma, cele dneve je preležal na postelji, jedel najzibranejšje jedi ter vsako soboto zamrmral, da bo plačal, ko bo kaj zaslužil.

Andrej je imel dobro delo. Zaslužil je za vse tri in še nekaj za stara leta in deževne dni.

Nekoga jutra mu pravi John:

— Ti, posodi mi petdeset dolarjev.

Brez ugovora mu jih je dal. In John se je odpeljal v mesto, kjer je ostal dva dni.

Vrnil se je ves zadovoljen in srečen.

— Pri advokatu sem bil, — je pripovedoval, ko sta bila z Andrejem sama. — Rekel je sicer, da je precej kočljiva zadeva, pa bo menda šlo.

— Kaj vraga pa lažiš okrog advokatov? — se je začudil Andrej.

— O, samo za svet sem ga vprašal.

Nato sta se oba zamislila. Prvi je izpregovoril John:

— Andrej, upam, da si moj prijatelj?

— Vedno sem bil in vedno bom, — se je glasil odločen odgovor.

Andrej je bil nverjen, da ga bo zopet vprašal za denar.

— Koliko pa hočeš?

— Ne vprašam te za denar, prijatelj moj, ampak nekaj drugega bi te prosil.

— Na dan z besedo.

— Veš kaj, loči se od svoje žene.

Andrej ga je debelo pogledal.

— Kaj noriš?

— Nič ne norim. Pri advokatu sem bil in je rekel, da se pod takimi okoliščinami lahko ločiš.

— Pa zakaj, za sveto vrljo, bi se ločil od nje?

John je nekoliko pomislil, nato pa odkritosrečno odvrnil: — Veš, jaz sem se je že naveščal.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

STANE SAVINSEK:

T A T
(Nadaljevanje)

Ni prišla buditi mama kot običajno. Čul je le njen jok, ki je slabotno vel izza stene, ali tem huje rezal v srce ter ga polnil s trepetajočo skrbjo. Ko da nosi v sebi svinec, je stopil skozi vrata in se nalik psu, ki čuti v zraku svist biča, stisnil ob podboj. Ivanek je gledal vanj plašno, časih tih in polu vzdihov, in spet stokajo. Zdelo se mu je, da mora zdaj nekaj pasti in udariti, ali Ivanek pljuniti vanj, da se mora zrušiti strop ali kakor koli. Nekaj mora priti v ta molk, ki ga režejo vzdih. Noge so mu klecale in objemal ga je občutek, da se bo v njem nekaj utrgalo. Kako so bili dolgi ti trenutki. Potlej se je zamajal. — Očetove stopinje so toliko proti njemu in za tem je padlo kakor strašen udarec: — TAT!

Potlej se je zrušilo okrog Jožka vse; vse je izgubilo svoj pomen, le besedica tat je tresla naravnost v srce in vtisnila vanj velik, umazan pečat. Jožek se prevrže na hrbet, da ga v glavi zaboli. Sonce si je v obraz, se zaleskeče v solzah in v oči sine oster bledjav žarkov. Spomni se dvojčice, kakor bi ga se zdaj pekla v dlan. Nehote zgrabi šop trave, jo zmrvži v drobnimi prsti, da začuti hlad soka. Ali kljub temu ga prešine težka misel: — Kaj mi dě, če si roko operem, če sem pa vseeno tako grd — tatič — — — Mati ve, oče in Ivanek. Oba sta na polju in gotovo o meni govorita. Ali kaj?

Jožku je hudo, kakor da ju čuje: tat, tat, tat!

V Jožku se vse drobi in trudi v nemi kesanja.

Drobna iskra vzplamti v njem: — Bog, nikdar več ne bom, res ne, Bogec moj... Odpusti.

Toplo se zgane v srčku. Vihra v njem ni več tako silna. Težka gnota se dviga nekam v neznano, ne peče več. Globoko dahne ter s prijetno močjo, ki mu je spolzela v telo, stisne obrazek z dlanmi in s plašno vztrepetajočo dušo poljublja mamo, očeta in Ivaneka, tistega majhnega.

Kot čisti žarek mu sine v očeh nežen smehljaj ganotja... Jožek —

Jožek se skljuje in prislunje v bojazni, da se bo zrušilo nekaj težkega nanj, kar je čutil ležati nad seboj.

Jožek —

Skoro tih in od zatajevanega genotja trpetajoč je ta glasek. Jožek drhti. Ne upa se ozreti. Tik za seboj sliši stopinje — šestle trave pod bosimi nogami. — Ivanek! — mž vztrepeti misel. Gledat me je prišel — tatiča. Nak, ne pogleda!

Jožek, Jožek — Zdi se mu, da mora ta glasek vsak hip planiti v jok, tako je plah.

Na, Jožek, na — Pred njim stoji Ivanek; ve-

lik je za dobrih šest pedit. Vse je tako smešno majhno na njem, le oči ima velike in nad nizkih čelom skodran šop rumenih las. Pa oči se mu svetijo, kot bi bil solzne. Jožek vidi, da mu bo kmalu ena spolzela po takem licu, ki ne ve, ali bi se stegnilo v smeh ali pa stisnilo v jok. Jožka duši v grlu genotje. Po Ivanovem licu polzi solza. Drobna roka zamahne proti njemu z velikim kosom kruha: — Na, Jožek, vzemi. Lačen si.

Jožkovi prsti se oklenejo kruha. S kakšno slastjo bi vgriznil vanj, pa zato nima oči, nima časa. Prej mora pokazati temu bratcu, kako je vesel kruha, kako ga ima radi, ker mu ni rekel tatič. — Jožek, kajne, da ne boš nikoli več?

Jožek široko razpre oči, kakor bi z začudenjem vpraševal. Ali Ivanov obraz je tako skrben, da se mu v glavi zgane grenka zavest. Zardi v sramu pred temi plaho vprašujočimi očmi, pritisne svoje lice ob njegovo ter mu šepne na uho: — Ne, Ivanek, nikoli, nikoli...

Dvoje rok se oklene njegovega vratu, pa glavica se nasloni na prsi: — O, Jožek, jožast!

V Jožku je ena sama misel; zakriti si obraz. Pa nič. Ni moči v njem in tudi volje ni. Strašno je gledati v očetov obraz, ki je miren, ali tako, tako... Ne domisli do kraja. — Kruh mu zdrkne iz roke, iz grešne roke. Vprav v njo ga zaskeli očetov pogled.

— Kje si dobil? Ni ne oster ta glás, nič grozeč, ampak skoro mehak; pa Jožku je kot bi ga z bičem: tat! Rad bi se vrgel k očetovim nogam, ga prosil in jokal. Rad bi mu povedal, kako mu je hudo, pa ne zmore. Na njegovem kolenu je Ivanova roka; majhen, rdeč klobčič. Burno jo zgrabi ter si jo pritisne na prsi s takim upanjem v očeh, kot bi bila vse-mogoča: — Ivanek, dahne tiho vanj.

Ivanek je ves ubog, plašen. Silno mu je nerodno pred očeti. Saj se zmeraj zasmehi, kadar se sreča z njegovim pogledom, a zdaj se res ne more. Čuti, da nekaj ni prav: — prav on je zvalil očeta semkaj in sedaj naj bi bil Jožek kriv. Ne, ne, on je tako lačen in truden. Solze mu zatrepetajo v grlu: — Atek.

— Kaj sem vprašal?

Ivanek pogleda Jožka. Kakor v podzavetni slutnji, da ga bo rešil, mu stisne roko. To ga je toliko upogumilo, da je izjavil: — Jaz nisem mogel malicati, sem pa njemu prinesel, Jožku. Potlej pa zajoka.

Oče skoro ne čuti steze pod nogami. Kar mu je prej tesno ležalo v grlu, se zdaj toplo razpreda po njem; s tako vihravostjo se mu zaganja krog srca, da kar sope od preobilice novih čustev: — Nak, kdo bi si bil mislil. Zgrabi te, pa si mehak.

Le kako hitro je v kuhinji. Ženi se zdi, da znova sije sonce vanjo, da je zdaj svetloba še v tistih kotih, ki so bili dosedaj temni, tako žari neka prešerna, vriskajoča radost iz njegovega obraza, ko pripoveduje. Na klopi sedi in ženo gleda, kateri se oči svetijo v otroškem smehu in venomer ponavlja: — Dobra sta, moj-dun, pa rad ju imam. Daj no,

pokliči ju. Ja, saj pravim, česa človek ne doživi?

— Kdo bi si mislil, skriva žena smeh. — Tak, še cmeri se mi.

Pa je lepo življenje, eh — včasih, mu mehko uide, pa brž pogleda skozi okno.

Tudi žena se nekam prehitro okrene in si obriše smej: — Če se oči.

— Kdo bi si bil mislil.

K o n e c

V TABORIŠČU PRITLIKAVCEV

Pritlikavci Pigmeji so plahi in se bojijo tujcev. Znani p. dr. Šehesta, ki je že večkrat pisal o njih, pripoveduje: "Bil sem zraven, ko smo s Pigmeji gradili taborišče Maseda. Zamoreci s sekirami in noži so začeli izsekavati gozd. Nato smo začeli donosati tramove. Kmalu so se dvigali podstavki in Pigmeje so prinašale velikanske liste nekega drevesa, s katerimi smo pokrili streho. Že čez šest dni sem se mogel useliti v svojo "novo hišo." Pripiravljali smo tudi stavbo za sluge-zamorce in za kuhinjo. Ko je čez 10 dni dospel moj tovariš, je že imel svojo kočo in tudi za belgijskega zdravnika je bilo vse pripravljeno. Pigmeji so si po našem zgledu sami začeli postavljati koče in kmalu smo imeli pravo pravcato vas.

Koliko takih taborišč sem si bil že pripravil! In koliko spominov me veče nanje. Tako se spominjam taborišča ob potoku Koukou. Že čez nekaj dni svojega bivanja ondi me je začelo vse neznansko srbeti. O črnih pikah, ki so se prikazale na koži in ki so me tako strašno srbele, so dejali Pigmeji, da je to mrčes, ki ga je treba z nožem izrezati iz kože. Pigmeje so to izvrstno znale in jaz sem si dotične ranice namazal s petrolejem. A sčasoma so se pojavili tvorci (furunkuli), a tudi moj tovariš dr. Gusinde jih je bil poln. Pigmeji so trdili, da so to črvi, ki so gnezдили v koži. Jaz sem se dalje mazal s petrolejem in nekega dne je iz tvora prilezel velikanski črv. Zdravniku je bilo, kot bi tresel vanj, saj ni prej prav nič verjel, da so to res črvi. Ti črvi sicer ne napadajo pogosto človeka v Afriki, vendar se ga le lotujejo. Doživeli smo pač nekaj novega in bili glede boleznih bogatejši. — Komaj smo se iznebili te ostudne bolezni, ko smo doživeli drugo neugodno. Ki bi bili skoraj umrli radi nje. Nekeč popoldne je bil tak vihar, da se je drevje kar šibilo. Pigmeji so se brž zatekli v svoje koče. Kar iznenada pa je telebnilo na tla velikansko drevo, pa prav nad taboriščem, da je kar odsekalo našo verando. Še dobro, da tedaj ni bilo nikogar izmed nas ondi. — Kaj bi se pravil o raznih epidemijah kozavosti!

Zamoreci jo zanašajo v te kraje in tudi umirajo radi nje. Mi smo se z zdravili zavarovali. — Hujša je bila nadležna s mravljami. Čim se je začelo večeriti in kesneje, je prilezlo na milijarde črnih mravelj v naše taborišče. Zdravnik je imel s seboj ljubko opico, ki je bila ponoči privezana na drevo. Mi jo ječanje in bolestni vzkliki so nas ponoči vzbudili iz spanja. Pogledal sem, kaj je in našel na drevesu črno kepo — to je

bila opica, ki je bila vsa živa samih črnih mravelj. Mučile so jo do smrti. Komaj sem začel klicati na pomoč, ko je tudi že po meni vse mrgelelo. In povsod vse živo samih mravelj! V kuhinji, v loncih, košarah, same črne mravlje! Zamoreci, Pigmeji, moški, ženske, otroci — vse je priteklo iz koč in nami na pomoč. Iskre so švigale iz plamenic in padale na tla. Spet in spet so nas napadale kar armade mravelj, a spet in spet smo jih uničevali z ognjem.

Ure in ure smo se borili — slednjič smo za tisto noč zmagali. A še dve noči je trajala vojna, dokler nismo izteknili gnezda in ga do dna izžgali. — Glede divjih zveri pa se v Afriki ne morem pritoževati. Posebno v pragozdovih jih nisem dobil. Da bi ne bilo mrčesa in črvov, ki jih je kar legijone, bi skoraj dejal, da je v tropični deželi Yturijski skoraj prijetno bivati. Seveda je res, da moraš dosti prestati radi vlage in drugih vremenskih nepravil, a splošno bi dejal, da je življenje med Pigmeji znosno, da, časih celo kar zabavno.

52 JEZIKOV JE ZNAL

Narava je muhasta, enim da na pot v življenje bogate darove, drugim je pa mačeha, da jih niti za borbo za gol obstanek ne usposobi. Med talenti, ki jih prinese človek že na svet, je tudi nadarjenost za jezik. Eni so za jezike tako nadarjeni, da jim je malenkost naučiti se poljubnega tujega jezika, drugi se pa lahko vse življenje muči, pa ne bo ničesar dosegel.

V Angliji je umrl te dni mož, ki pravijo o njem, da je bil med najbolj nadarjenim za tuje jezike na svetu. Bil je katoliški duhovnik Wm. Kent, ki je obvladoval 52 tujih jezikov. Sploh pa ni bilo jezika, ki bi se v njem ne spoznal, in zato se je večkrat obračala nanj tudi londonska policija, če je imela opraviti z manj znanimi jeziki.

Kent ni obvladal samo modernih, temveč tudi mrtve jezike, posebno asirščino in hebrejščino. Najslavnejši raziskovalci staroveške zgodovine so se opetovano obrnili nanj, kadar si niso znali pomagati.

MESTO SLEPCEV

Mesteca Tiltepec v državi Aoyaka v Mehiki, ležeče 1400 m nad morško gladino, je nesrečno, kajti v njem prihajajo ljudje že slepi na svet, ali pa oslepe nekaj mesecev po rojstvu. Ista strašna usoda doleti tudi tujce, ki preživijo v mestu nekaj mesecev. Pogled na prebivalce Tiltepeca je pretresljiv. Raztrgani tavajo po ulicah z dolgimi palicami v rokah. Siromašne koče so brez oken in vrat, ki jih nadomestjuje luknje. Prebivalci so Indijanci. Več učenjakov se je že zanimalo za njihovo težko usodo. Eni so menili, da je slepota zakrivilo pijančevanje. Toda metilalkohol v Mehiki ni znan, navaden alkohol pa ne škoduje očem. Drugi so bili mnenja da je kriva tropična rastlina ipomea, čije zrnca so tako nevarna očem, da človek oslepi. — Zopet drugi vidijo vzrok v parazitskem črvčku, živečem pod vekami. Njegova jajčeca prenašajo komarji, ličinke pa povzročajo čire in otekline, ki se pojavljajo zlasti na očeh.

Nedavno je posetil Tiltepec ameriški očesni zdravnik, ki je ugotovil, da je slepota razširjena tudi v okolici in da so tudi oči doždevno zdravih ljudi čudne. Dognal je, da ličinka, ki so ji pripisovali glavno krivdo, ni edina kriva, toda pravega vzroka slepote tudi on ni mogel dognati.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Romani:

Nadaljevanje

JUTRI, spisal Andrej Strug, 85 strani. Cena trde vezane .75
Knjiga je posvečena onim, ki so šli skozi bol in pričkanje... Posvečena je njihovu tihemu junstvu.

KAJ SI JE IZMISLIL DOKTOR OKS, spisal Jules Verne, 65 strani. Cena .45
Menda ni bilo pisatelja na svetu, ki bi imel tako živo domisljivo kot jo je imel Francez Jules Verne. In kar je glavno, skoro vse njegove napovedi so se vresničile. Pred dolgimi desetletji je napovedal letalo, submarin, polet v stratosfero itd.

KAZAKI, spisal L. N. Tolstoj, 308 strani. Cena .75
Edinole veliki Tolstoj je znal opisati življenje tega napoldivjega plemena, ki je živelo in deloma še vedno živi svojevrstno življenje na ruskih stepah. Napeta povest, polna burnih dogodivštev od začetka do konca.

KAKO SEM SE JAZ LIKAL, spisal Jakob Alešev, 150 strani. Cena .50
Pisatelj nam v teh treh knjigah opisuje usodo in življenje kmetijskega fanta, ki so ga stari poslali v šole. Kjer se je vzdrževal z lastnimi sredstvi ter zlat laže, zlat težje, lezel od šole do šole ter si slednjič priboril v življenju mesto, po katerem je stremel. Knjige so pisane živahno. Ob čitanju se bo moral čitatelj večkrat od srca nasmejati.

KMEČKI PUNT, spisal Avgust Šenoa, 464 strani. Cena .60
Zgodovina našega kmeta je zgodovina neprestanih bojev. Bojev s Turki in graščaki. — "Zadnji kmečki punt" je mojstersko opisal slavni hrvaški pisatelj Šenoa. Krasen roman bo sleherni za užitek prečital.

KRIŽEV POT PETRA KUPLENJENIKA, spisal Pa-
stuškin, 83. strani. Cena .70
Zgodovinska povest s Tolmiskega, ki bo zanimala slehernega, ne pa samo ljudi, ki so iz onih krajev doma.

KUHINJA PRI KRALJICI GOSJI NOŽICI, spisal Anatole France, 279 strani. Cena .75
Anatole France je bil brezvzorno eden najodličnejših sodobnih francoskih pisateljev. Svoj izredni dar, zamisliti se v čustvovanje in mišljenje ljudi minulih vekov, je posebno pokazal v tem romanu, ki ga odlikuje duhovit in fini humor.

LA BOHEME, spisal H. Murger, 402 str. Cena .90
Knjiga opisuje življenje umetnikov v Parizu okoli polovice devetnajstega stoletja. — Knjiga je svetovno znana delo.

LISTKI (Ks. Meško), 144 strani. Cena .70
LJUBLJANSKE SLIKE, spisal Jakob Alešev, 263 strani. Cena .60
Izborna je pogodil ljubljanske tipe naš prvi humorist Alešev. Tako natančno in zanimivo je opisal vse od branjeve do hišnega gospodarja, da jih vidite kot žive pred seboj.

LOV NA ŽENO spisal J. O. Curwood, 194 strani. Cena .80
Skrajno napet roman iz modernega življenja. Človeka tako prevzame, da ga z velikim zanimanjem prečita do konca.

LUCIFER, spisal Jean de la Hire, 292 strani. Cena 1.—
Fantastičen roman v šestih delih. Bolj fantastičen nego ga naslov razodeva. Čitatelj se mora nehoti čuditi bujni pisateljevi domisljivosti.

MALI LORD, spisala Frances Hodgson Burnett, 193 strani. Cena .80
Globoko zasnovana povest o otroku, ki ga ne odlikujeta čudaka. Deček je plod ameriške vzgoje, ki ne pozna razlik med bogatimi in reveži, pač pa zna razlikovati le med dobrim in slabim.

MALENKOSTI, spisal Ivan Albreht, 120 strani. Cena .30
Štiri zanimive črtice našega priznane pisatelja.

MATERINA ŽRETEV, 240 strani. Cena .60
Zanimiva povest iz dalninskega življenja.

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI, spisal Janko Kuč, 119 strani. Cena .60

MILLJONAR BREZ DENARJA, spisal C. Phillips Oppenheim, 92 strani. Cena .75
Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znan angleški romanopisec poznan po celim svetu.

MIMO ŽIVLJENJA, spisal Ivan Cankar, 230 str. Cena .80

MLADA LETA, (Jan. E. Krek), 188 str. .60

MOJE ŽIVLJENJE, spisal Ivan Cankar, 168 str. .75

Ivan Cankar je prvak naših pisateljev. Ljudje, čijih duševnost opisuje, so pristno slovenski in opis njihovi značajev mora slehernega globoko prevzeti. "Moje življenje" je najpomembnejše delo Ivana Cankarja v zadnjih njegovih letih.

MOŽJE, spisal Emerson Hugh, 209 strani. Cena 1.50
Zanimivo delo, ki bo ugajalo vsakemu čitatelju. Prevod prav nič ne zaostaja za originalom.

MORSKI RAZBOJNIK, spisal kapitan Fred. Marryat, 192 strani. Cena .80
Povesti morskih gusarjev in piratov so splošno vse zanimive, to delo pa presega po svoji zanimivosti najboljše povesti te vrste. Naročite izvod še danes, če se vam dopadejo povesti te vrste.

NADEŽNA NIKOLAJVNA, spisal V. M. Garšin, 112 strani. Cena .35
Junaki tega romana bledijo in tavajo skozi temo življenja. Vpenjajo se v križko, a sredi poti omagajo.

NA KRVAVIH POLJANAH, Matičič, s slikami, 150 strani. Cena 1.50

NAŠA VAS, spisal Anton Novačan, 224 strani. — Cena 1.—

V zvezku je devet črtic povzdani iz naše lepe Štajerske. Pisatelj Novačan je nedosljudiv mojster v opisovanju značajev.

NAŠA LETA, spisal Milan Pugalj, 125 strani. — Cena vez. .70 Broš. .50
Knjiga vsebuje dvanaest povesti pisatelja Pugalja, ki je poznal do dolenjskega kmeta kot je malokdo.

NANŠI LJUDJE, spisal Alois Remec, 94 strani. Cena .40
Zanimiva povest iz časov, ko so bili Francozi na Vipavskem.

NOVA EROTIKA, spisal Ivan ROZMAN. Trde vezane. 115 strani. Cena .70
Knjiga vsebuje "misli, ki so se rodile v človeku v prvih letih svetovne vojne".

PASTI IN ZANKE, spisal I. Š. Oreš, 231 strani. Cena .50
Kriminalni roman iz polpreteklo dobe. Neke slovenski kritik je nekoč pisal, da slovenski pisatelji nimajo daru za pisanje kriminalnih romanov. No, pisatelj Oreš mu je dokazal, da ga ima.

PESMI V PROZI, spisal Chas. Baudelaire, 112 strani. Cena .80
Verna slika pestrega velikomestnega življenja in spominov nanj.

FATER KLETAN, spisal Verdictus, 187 strani. Cena 1.—
Roman, napisan po ustnih izročilih in tiskanih virih. Zgodba človeka, ki ni bil rojen za samostan ter se je slednjič po hudih bojih vrgel zopet v življenje.

PINGVINSKI OTOK, spisal Anatole France, 282 strani. Cena .60
To je satira na francoske pretekle in sedanjost razmere. V tej knjigi je slavni francoski pisatelj najbolj drzen in brezobziren v svoji zabavljalci.

PISANE ZGODBE, spisal Janko Kuč, 113 str. .60
"Med Padarji in Zdravniki" ter "Pisane Zgodbe" je spisal naš poljudni pisatelj Kuč, ki se je posebno proslavil s svojim znamenitim romanom "Grunt". Prva knjiga vsebuje 24, druga pa 18 kratkih in zanimivih povesti.

PLAT ŽVONA, spisal Leonid Andrejev, 131 str. Cena .40
Polez naslovne povesti slavnega ruskega pisatelja vsebuje knjiga še dve, namreč "Misel v megli" in "Brezdno".

POPOTNIKI, spisal Milan Pugalj, 95 strani. Cena .60
V tej knjigi je zbral znani slovenski pisatelj Pugalj deset črtic iz našega domačega življenja.

POVESTI IN SLIKE, spisal Ksaver Meško. — 79 strani. Cena .60
Knjiga vsebuje tri povesti našega priljubljenega pisatelja, mojstra v opisovanju. Njegov slog je izrazit, njegove misli so globoke in mehke. Posebno ženske so vnete za njegova dela.

PRAVICA KLADIVA, spisal Vladimir Levstik, 144 strani. Cena .50
Povest iz vojne dobe, ko se je v sredi vseh naših razsodnih ljudi porajala misel na edinstveno Jugoslavijo. Levstik je to klasično opisal. Z osvoboditvijo domovine doseže tudi povest svoj višek.

PRED NEVIHTO, spisal I. Turgenjev, 96 str. Cena .35
Mojstersko delo slavnega ruskega pisatelja.

PRIHAJAC, spisal Fr. Detela, 157 strani. Cena .60
Kakor vse Detelove povesti, je tudi ta vzeta iz našega pristnega domačega življenja.

PRI STRICU, spisal Gangl, 111 strani. Cena .60
PRODANE DUŠE, spisal Joža Likovič, 160 str. Cena .60

Kdor hoče vedeti, kaj počno fašisti z našim ubogim ljudstvom na Krasu, naj prečita to pretresljivo zgodbo.

PTICE SELIVKE, Rabindranat Tagore. Trde vez. 84 strani. Cena .75
Prgevorci, eseji in misli slavnega indijskega pisatelja.

RANJENA GRUDA, spisal Ivan Albreht, 103 strani. Cena .35
Posebno zanimanje vzbujata ta povest po svoji aktualni vsebini, ki razmotrija pereče moderne probleme in pomena v drugem delu v vojno in povojno dobo.

RDEČA MEGLA, spisal Karl Figor, 192 strani. Cena .70
V strokem stilu zasnovan avturističen roman znanega pisatelja, ki zna dejanje razplesti s tako čudovito fineso, da mora čitatelj nehoti z napetim pričakovanjem čitati do konca.

RENE MAUPERIN, spisal Edmond de Goncourt, 230 str. Cena .40
Roman o dekletu iz visoke pariske družbe. Delo je polno fines in zanimivosti zlasti v risanju značajev.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

GREHI OCETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK

1.

Berlin! V Berlin sem moral! Bilo je leta 1879. Zaključek nekega znanstvenega dela, s katerim sem bil zaposlen že več mesecev, je zahteval proučevanje virov, kar je bilo mogoče doseči samo v državni knjižnici v Berlinu.

Neprijetno dolga se mi je zdela vožnja. Celo noč nisem mogel zatisniti oči. In ko pride jutro in je bilo Lipsko že daleč za menoj, ko je pokrajina postajala vedno bolj medla v svojih barvah, vedno bolj ravna in enolična, le na nekaterih krajih posajena s pritlikavimi borovci — in ko se je na obeh straneh dirajočega vlaka še raztezala puščobna planjava, po kateri so se na videz oddaljevali mlini na veter, tedaj mi postane tesno pri sreči, in obide me domotožje po mojih gorah in po modrih vrealih mojih planinskih jezer.

Olajšan se oddahnem, ko se končno v bližini mojega cilja žalostni obraz narave zopet prične polagoma smeati. In ko vlak z bohnecim ropotom pripelje na postajo in sprevodniki glasno kličejo ime cesarskega mesta, sem se dobro počutil v glasni gnuči, ki me je obdajala.

Kot Babilon in viseči vrtovi — tako so mi pripovedovali — sta si Berlin in lipe neločljiva pojma.

Torej: — Izvožek! Proti lipam!

Bile so prijetne slike, ki so se kazale pred menoj, najprej pristanišče z brezštevlnimi čolni in tovornimi ladjami in z glasnim, neumornim delom; Postdamski trg s svojimi novimi zgradbami, Leipziger Strasse s svojo mešanico voz in ljudi, asfaltirana Wilhelmstrasse s svojo biserno vrsto zamišljeno nemih palač in sedaj — Linden?

Moje oči začudeno gledajo. To je bilo vendar-le presenečenje. Kaj si je moja domišljija predstavljala o "Linden" ulici: pestroživa, krasna promenada, nad njo drevesni velikani z dolginimi vejami, okrašena z mojskimi kiparskimi deli in krasnimi palačami! In kaj sem našel? Prav nič lepo pot za izprehod s poniznimi, zelo zanemarjenimi drevesi, ki so še malo ozelele, dasi je bil maj že v zadnjem tednu; na vsaki strani te poti tlakovana cesta in ob ne preširokih trotoarjih sicer mogočna, pa nikakor ne velikomestna poslopja. Med njihovo dolgočasje je bilo potisnjeno kako monumentalno poslopje, čegar arhitekturna lepota je izginila pod pritiskom trezne okolice.

To prvo razočaranje me je nekoliko ozlovoljilo in nejevoljen, kakor je ravno bilo treba, zakličem izvožeku: — Naprej! Ulica Charite I.

Na tej številki I je nek moj součeneec in prijatelj, ki se je vstanovil v Berlinu, za mene najel sobo.

Bila je obsežna, na tri vogle zidana hiša, z velikimi okni in s kot morje zelenimi stenami. Stopnice, ki so vodile z dvorišča v prvo andropo, so bile bolj udobne kot elegantne.

"Gospa Henkel," berem na svetli kovinski tablici pri belih vratih. Pozvonim, slišim nagle korake in pred menoj stoji majhna, dobro rejena, stara gospa. Ko se ji predstavim kot njen novi stanovalec, se mi smeje tako prijazno in dobrohotno po celim obrazu, da sem se čutil kot doma.

Lepa, svetla in čista je bila sobica, v katero me je peljala. In kakor je bil lep pogled znotraj, je bil lep razgled skozi okno. Dve okni gledate na dobro oskrbovan, mlado ozelenel vrt Charite ulice, medtem ko je s tretjega okna slikovit razgled na velik trg, preko katerega se je pričel dvigati v velikih obokih vijadukt nove mestne železnice. Za njim je bilo videti razsežno Lehter železniško postajo in Prestolonaslednikovo obrežje, kjer so visoka poslopja prerastli temni drevesni vrhovi zoologičnega vrta.

V tej sobici se človek prijetno počuti. Tudi nisem bil skop s pohvalo in sem opazil, kako sem si z besedo za besedo pridobil srce svoje prijazne gospodinje.

— Pri meni boste imeli dobro, — mi pravi in vedno stiska mojo roko. — Vas bom že položila v pernice, da boste mislili, da ste doma pri materi.

Ko sem svojem v Monakovem sporočil svoj srečni prihod in sem se po pomankanju na dolgi vožnji dovolj pokrepčal, se je zmračilo. Tedaj sem razložil svojo prtljago iz potnega kovčega in sem si uredil sobo. Ko sem svoje papirje spravil v staro pisalno mizo, je bilo treba tu in tam zapisati misli in besede, ki so mi na dolgi vožnji v nočeh brez spanja rojile po glavi. Listan, črtam in pišem in sem se začudil, ko je ura že kazala polnoč, medtem ko je moja prtljaga še čakala na odrešenje iz kovčeve tesnobe. Tako pustim svoje delo in pričen stvari jemati iz kovčega.

Na ulici je nastal mir in spalna tišina je vladala v hiši.

Tedaj pa zaslišim nad seboj šum, kot bi kdo prevrnil stol. Pod trdimi in naglimi koraki se je majal strop in polagoma prično na mojem umivalniku zvenketati in brneti kozarci. Koraki umolknejo, tedaj pa zaslišim glas, ki ga sicer nisem razumel, pa vendar tako glasen, da sem postal pozoren na ritmično gibanje besed. Glas tam gori je ponavljal pesmi ali stihe iz neke drame.

Kdo bi neki mogel stanovati nad menoj? Najbrže kak mlad dijak, ki je dolgo v noč sedel pri svojem pesniku ter mu je iz kipečega srea skočil navdušenje na njegove ustnice.

Toda kaj me briga sosed nad menoj? Pri pogledu se, da bi iz kovčega vzel zadnjo belo, skrbno polikano srajco — toda od strahu bi jo skoraj izpustil iz rok, ko naenkrat zadone tam gori glasovi klavirja, se poženejo v divji dir in se zopet razgube v tih in počasn akord. Stojim in poslušam v bojazni, da je to kaka mučilnica, ki najprej privije prste, predno se prične pravo mučenje. Toda nad menoj nastane mir, popolni mir. Hvala Bogu!

Zjutraj, ko moja gospodinja potisne svoj mali, okrogli nos v sobo in vpraša, ako mi naj prinese zajtrk, je sonce že visoko gledalo skozi okno.

Nekaj minut pozneje sedim pri kavi in pred menoj stoji gospodinja z nadležnimi vprašanji, kako mi je. Ko ta izpit srečno prestanem, mi zgovorno pripoveduje o različnih stvarih, ki so me le malo zanimale. Toda stare gospe nisem poslušal nerad. Kadar je govorila, so ji majhne oči prijazno blestele. Pri tem se je znala smeati kot mlado dekle in dobro rejeno roko so ji veselo skakale na trebuhu.

(Dalje prihodnjič.)

Vzemi me s seboj Jaz sem tvoja najboljša prijateljica
jaz sem tvoj Lucky Strike

Poskusi me
Nikdar
te ne bom
razočarala

VZEMI ME S SEBOJ. JAZ SEM TVOJA
NAJBOLJŠA PRIJATELJICA, JAZ
SEM TVOJ LUCKY STRIKE.

TOBAK JE, KI ŠTEJE

Ni ga boljšega tobaka kot oni, ki je rabljen v Luckies

Copyright 1935, The American Tobacco Company

NOS JI JE ODGRIZNIL

Znani francoski odvetnik Charles Legrand je imel težko nalogo, da je moral zagovarjati mladega Abesinca Araya Aile Sellassie. "Vzgojni in moralni temelji napredne civilizacije, ki jo nudi Evropa tujcem, se ne zadostujejo, da bi zatrli podedovane abesinske nagone. Zato ne preostaja drugega, nego odpustiti mu, čeprav se je spozabil do barbarstva." S temi besedami je začel Legrand svoj zagovor. Obtoženi Abesinec je sin visokega dostojanstvenika iz Addis Abebe. Zagrešil je telesno poškodbo s tem, da je v jezi odgriznil mladi Egipčanki Yamili el Ghalaty nos in ga pogoltnil.

Nadebudni Abesinec in lepa Egipčanka sta študirala na univerzi v Ženevi, kjer sta se v predavalnici seznanila. Iz prijateljstva se je kmalu razvil ljubavno razmerje, kar pa ni bilo po volji deklininim staršem. Ko je Abesinec nekega dne zaprosil za roko svoje izvoljenke, so ga njeni starši odklonili. Razočaran je odpotoval v Francijo, toda ljubezen je tlela v njegovem sreču še z večjo silo. Vsak dan so prihajala v Ženevo pisma in brzojavke, pa tudi telefonično sta mlada zaljubljenca skoraj vsak dan govorila.

Nekega dne se je pa zgledil pri lepi Egipčanki sel ter je zelo pestro opisal telesno in moralno stanje zaljubljenega abesinskega študenta. Povedal je Yamili, da je njen ljubeček sklenil vrniti se v domovino, da bi jo pa rad pred odhodom še enkrat videl. Dekleta so poslovlile besede ganile in objubila je fantu, da pride v francosko mesto Annemassee, da bi se še

enkrat sestala. Svojo obljubo je tudi izpolnila. Zaljubljeni študent je sprejel svojo izvoljenko z velikim navdušenjem in skušal jo je prepričati, da bi ga vzela. Toda dekle ni hotelo nakopati svojim staršem gorja in vse fantovo prigovarjanje ni nič pomagalo.

Videč, da je ne more prepričati, da bi se proti volji njenih staršev poročila, je fant prosil dekleta, naj ga v dokaz ljubezni za slovo vsaj še enkrat poljubi. Te prošnje mu pa Egipčanka ni mogla odbiti; postavila mu je usta, da bi jo poljubil. Komaj jo je pa ognjevit Abesinec objel, je bolešno kriknila in že je bil ves njen obraz oblit s krvjo. Vročekrvni Abesinec je pa kar poskakoval od veselja in plesal okrog dekleta, obenem se je pa škodoželjno režal in kričal: "Pojedel sem tvoj nos — zdaj se pa lahko poročiš z drugim!"

Dekleta so odpeljali na kliniko, kjer so ji spretni kirurgi nadomestili odgriznjeni nos z umetnim tako dobro, da njena lepota prav nič ne trpi. V Saint Julienne je bil vročekrvni abesinski študent obsojen na 1000 frankov globo in 10.000 frankov odkodnine dekletu. Fant ni mogel razumeti, da človek v Evropi ne sme odgrizniti dekletu nosu. Ves začuden je vpraševal, zakaj bi ne smel odgrizniti nosu človeku, ki mu je prizadejal toliko gorja.

PRAVLJICA O POKOPALIŠČU LADIJ

O malokaterem morju se je v starih časih in zdaj pripovedovalo toliko fantastičnih zgodb, kakor o Sargassovem morju. Vesti o tem pokopališču ladij, kakor mu pravijo, in o plavajoči zemlji iz ostankov rastlin so bajke. Sargassovo morje pa res obstoja in ameriški biolog A. Keefe je poskusil te dni odkriti v predavanju resnico o tem čudnem delu Atlantiskega oceana. Sargassovo morje je imenujemo miren morski pas sredi Atlantika, večji od Aljaske, velik skoraj tako, kakor vsa avstralska celina. Nastalo je iz velikega vrtneca, ki nastaja tu iz severoatlantskih morskih tokov in protitokov. V sredini vlada mir in v tej mirni vodi so se polagoma nakopičili in razmnožili poedineci morske trave sargasson, ki raste sicer povsod na obali oceana po skalovju.

Tu v Sargassovem morju plava morska trava prosto po vodi, ker se lahko drži s pomočjo luknjev na površju. Ali so to potomci poedincev, ki so se nekoč odtrgali med viharjem ob obale in so jih prinesla morskotoki sem, da rasto zdaj tu brez korenin, ni znano. Prav tako je tudi mogoče, da gre za posebno vrsto te morske trave, ki se tu že dolgo drži in množi. Poleg sargassa nosijo morskotoki sem les, kose razbitih ladij in razne lažje predmete, tako da ni čuda, da je nastala pravljica.

Ameriški in evropski parniki, ki vozijo med Brazilijo, Afriko in Guyano, sporočajo sicer, da so že večkrat naleteli v tem delu morja na ostanke razbitih ladij in na naplavljeni les, toda ne v večjih množinah kakor v drugih mirnih delih morja. Čudna so pa zgoščena, valujočemu žitu podobna mesta, kjer je morska trava stlačena in preprežena. Eno tako mesto je bilo dolgo nad 10 km in široko skoraj kilometer ter tako gosto, da so mornarji profesorja Keefa, ki so v čolnu zasledovali veliko želvo, običali v njem. Morali so poslati po nje drug čoln, da jih je potegnil iz neprijetnega objema. Od veslarkega čolna do parnika je pa daleč. Velikega parnika seveda taka morska trava ne more zadržati. S pokopališčem ladij je tako, kakor z vsemi drugimi pravljicami; v nji je zrno resnice, toda človeška domišljija jo je napolnila in napravila iz nje senzacijo.

SHIPPING NEWS

JULIJA:

- 31. Washington v Havre
Normandie v Havre

AVGUST

- 2. Europa v Bremen
Aquitania v Cherbourg
- 3. Rex v Genoa
- 8. Majestic v Cherbourg
- 10. Ile de France v Havre
Conte Grande v Trst
- 13. Bremen v Bremen
- 14. Manhattan v Havre
- 15. Champlain v Havre
- 16. Berengaria v Cherbourg
- 17. Conte di Savoia v Genoa
- 21. Normandie v Havre
- 22. Aquitania v Cherbourg
- 23. Europa v Bremen
- 24. Lafayette v Havre
Roma v Trst

kor v drugih mirnih delih morja. Čudna so pa zgoščena, valujočemu žitu podobna mesta, kjer je morska trava stlačena in preprežena. Eno tako mesto je bilo dolgo nad 10 km in široko skoraj kilometer ter tako gosto, da so mornarji profesorja Keefa, ki so v čolnu zasledovali veliko želvo, običali v njem. Morali so poslati po nje drug čoln, da jih je potegnil iz neprijetnega objema. Od veslarkega čolna do parnika je pa daleč. Velikega parnika seveda taka morska trava ne more zadržati. S pokopališčem ladij je tako, kakor z vsemi drugimi pravljicami; v nji je zrno resnice, toda človeška domišljija jo je napolnila in napravila iz nje senzacijo.

- 28. Washington v Havre
Majestic v Cherbourg
- 30. Bremen v Brezen
- 31. Ile de France v Havre
Rex v Genoa

SEPTEMBER:

- 4. septembra:
Normandie v Havre
- 5. septembra:
Champlain v Havre
- 7. septembra:
Aquitania v Cherbourg
- 10. septembra:
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa
- 11. septembra:
Manhattan v Havre
- 12. septembra:
Majestic v Cherbourg
- 14. septembra:
Lafayette v Havre
Conte Grande v Trst
- 17. septembra:
Bremen v Bremen
- 19. septembra:
Berengaria v Cherbourg
- 21. septembra:
Ile de France v Havre
- 24. septembra:
Rex v Genoa
- 25. septembra:
Washington v Havre
- 26. septembra:
Champlain v Havre
Aquitania v Cherbourg
- 27. septembra:
Europa v Bremen

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 15th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILNA ZA POTOVANJE

